

[Niels Helveg Petersen.]

Begrundelse.

Ifølge Politiken for tirsdag den 7. august udtalte statsministeren efter ministermødet den 6. august, at der ikke var fastlagt andre retningslinier for udgiftsrammerne for finansloven 1974-75, end at „ministrene skal tænke på finanspolitiske, skattepolitiske og inflatoriske konsekvenser af deres ønsker og forslag.“

Dette synes at være ensbetydende med, at det overlades til hver enkelt minister selv at skønne over, hvad der skal ske på vedkommende ministers eget område, uden at der af den samlede regering er opstillet retningslinier for udgiftsudviklingen. På baggrund af regeringens invitation til oppositionen om drøftelser af statsbudgettet for 1974-75 forekommer det opsigtvækkende, såfremt regeringen ikke selv har opstillet retningslinier for udgiftspolitikken.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (17. august 1973):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål udtales frygt for, at der ikke skulle bestå noget grundlag for at optage drøftelser af statsbudgettet for 1974-75 på et tidligt tidspunkt, idet der ikke fra regeringens side skulle være fastlagt retningslinier for udgiftspolitikken. Der er imidlertid ingen grund til at frygte, at det skulle forholde sig således.

De retningslinier for udgiftspolitikken i 1974-75, der var indeholdt i budgetoverslags-tal i finanslovsforslaget for 1973-74, er siden revideret i konsekvens af de vedtagne ændringsforslag vedrørende 1973-74. De reviderede tal er tilsendt finansudvalget og det politisk-økonomiske udvalg den 4. april 1973. På baggrund heraf og af andre konsekvenser af spareplanen af 22. marts 1973 er der senere af økonomi- og budgetministeriet udarbejdet budgetteringsrammer for de rammebelagte udgifter i 1974-75 og for budgetoverslag for de følgende finansår. Når budgetteringsrammerne ikke som i de forudgående år er blevet endeligt aftalt i regeringen i forsommeren, skyldes det, at gennemførelse af spareplanerne for 1974-75 berører ikke blot de rammebelagte udgifter, men tillige de lovbundne og andre udgifter uden for rammer og må ses i sammenhæng med lovgivningsplanerne for folketingsåret 1973-74.

Hertil kommer, at gennemførelse af spareplanerne nødvendiggør en fornyet vurdering af de enkelte udgiftsområder og ændret prioritering i forhold til hidtidige planer. Spareplanernes gennemførelse har derfor krævet yderligere overvejelser i regeringen. Det er på denne baggrund, min udtalelse efter ministermødet den 6. august skal ses.

Når finanslovsbidragene fra de enkelte ministerier er indkommet, vil økonomi- og budgetministeren udarbejde en redegørelse, som kan danne grundlag for de aftalte drøftelser i det økonomisk-politiske udvalg eller mellem de politiske partier, hvis de måtte ønske denne form. Efter disse drøftelser vil det endelige forslag til finansloven blive udarbejdet.

Af *Søgaard* til undervisningsministeren (13. august 1973):

„Hvad vil ministeren gøre ved den situation, at den seneste forhøjelse af lånebeløbet, som statens uddannelsesstøtte giver mulighed for gennem pengeinstitutterne, betyder, at en del unge uddannelsessøgende overhovedet ikke kan opnå lån?“

(Spm. nr. 323).

Begrundelse.

Pengeinstitutternes udlånskvota til de uddannelsessøgende er undergivet udlånsloftet og vil som sådan betyde, at et færre antal kan opnå lån.

Undervisningsminister *Knud Heinesens* svar (17. august 1973):

Jeg må medgive Poul Søgaard, at pengeinstitutternes organisationer under henvisning til udlånsloftet har udtrykt betænkelighed med hensyn til mulighederne for at imødekomme låneønskerne efter en udvidelse af beløbsgrænserne og lånerkredsen for de statsgaranterede lån. Det er imidlertid ikke organisationerne, der skal tage stilling til de fremsatte låneønsker, men de enkelte pengeinstitutter ud fra egen bedømmelse af lånemarkedet.

Det er givet, at de uddannelsessøgendes lånoptagelse vil stige, og vi har ud fra kendskabet til den hidtidige udnyttelse af låneordningen foretaget beregninger over, hvor stor stigningen vil blive, men det forhold, at en helt ny gruppe låntagere — nem-